

saa Henseende fra de kjøbenhavnske Sagføreres Side, og paa et enkelt Punkt har jeg ment, at det vilde være ikke alene rigtigt men i Virkeligheden nødvendigt at indkomme de Ønsker, der ere fremkomne. Det har nemlig vist sig, at det ikke blot er de almindelige Forretninger under den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret, der i Aarenes Løb ere tiltagne saa overordentligt, tiltagne meget stærkt, siden denne Ret sidste Gang, i 1888 fik en Udvidelse, men ogsaa ved selve Udvidelsen af Kjøbenhavn allerede ere tiltagne meget stærkt og kan forudsættes yderligere at ville tiltage, efter at Kjøbenhavn paa ny fra 1ste Januar dette Aar har faaet den meget betydelige Udvidelse ved, at Sundbyerne ere blevne henlagte under Kjøbenhavn.

Det er, som sagt, ikke alene de særlig dømmende Forretninger under Landsover- samt Hof- og Stadsretten, som ere voksede meget stærkt, men i ganske speciel Grad gælder det om Fogedforretninger. Jeg skal i den Henseende anføre, at medens der i 1888 var et Antal af 5,723 Fogedforretninger, var dette Antal i 1900 vokset til 11,588 og i 1901, altsaa kun paa et Aar, men ganske vist det Aar, hvor en Del af Indlemmelserne havde fundet Sted, var Antallet vokset til 14,461, og det kan antages, at dette Antal nu efter Sundbyernes Indlemmelse vil vokse endnu mere. Allerede dette meget stærkt voksende Antal Forretninger lægger selvfølgelig langt højere Grad, end man har kunnet gøre sig nogen Forestilling om, Beslag paa Fogedkontorets Kræfter. Men der er en Omstændighed til, som der her kommer i Betragtning, og det er selve Fogedforretningernes Natur, som jo i de allerfleste Tilfælde medfører, at Rettens Personale maa begive sig fra Fogedkontoret ud omkring i Byen paa de Steder, hvor Fogedforretningen skal holdes; jo større Byens Terrain bliver, desto længere blive disse Ture, saa at de næsten kunne siges jævnlige at blive til hele smaa Rejser. Dette gør selvfølgelig endnu mere end selve Forretningernes stigende Antal større Vanskelighed for Fogedkontoret i at overkomme disse Forretninger. Dertil kommer tillige den velkendte Omstændighed, at efter den nuværende Ordning her i Kjøbenhavn er Forholdet det, at kun Kongens Foged selv kan afsige Kendelser, saa naar der ved en Fogedforretning møder en Protest — hvilket jævnlige sker — selv af en meget ubetydelig Natur, skal Fogedprotokollen og alle Sagens Dokumenter tilbage til Fogedkontoret, Forretningen skal altsaa fore-

løbig udsættes, Fogden skal selv afsige Kendelsen og en ny Forretning foretages for at faa Kendelsen bragt til Udførelse. Jeg har derfor ment, at det var rigtigt ved denne Lejlighed at søge at faa en Ordning gennemført, der ikke blot forøger de Kræfter, Fogedkontoret raader over, men tillige bøder paa den Ulempe, jeg nylig nævnte. Lovforslaget gaar da ud paa i Modsætning til Lovforslaget i Fjor, hvor der kun var Tale om at ansætte en Assistent ved Fogedkontoret, hvilket i dette Lovforslag er frafaldet, at der under Fogedkontoret skulde ansættes to Underfogder, som skulde være bemyndigede til paa eget Ansvar at afsige Kendelser. Disse Underfogder foreslaas lønede med 2,000 Kr. om Aaret, stigende hvert 4de Aar med 200 Kr., dog at Lønnen ikke kan overstige 2,800 Kr., og med Ret til Pension efter 10 Aars Tjeneste. Grunden til, at Lønningerne for disse Underfogder ere satte noget højere end for Assistenterne under Hof- og Stadsretten, er den, at det vilde være meget ønskeligt, at man til disse to ny Stillinger kunde faa særlig dygtige Kræfter og tillige, at man kunde være nogenlunde sikker paa at knytte disse Kræfter for længere Tid til Fogedkontoret, saa at der ikke alt for ofte skal finde Personforandring Sted, hvilket selvfølgelig vilde have en meget skadelig Indflydelse paa Afgørelsernes Ensartethed. Det foreslaas tillige i dette Lovforslag, at Titlen „Kongens Foged“, som jo er en enestaaende Titel her i Landet, skulde falde bort, og at Fogden fremtidig betegnes „Byfoged“, hvilket turde være en adskilligt mere rationel Betegnelse. Dette Lovforslag skal jeg ligeledes have den Ære at anbefale det høje Ting, og jeg skal udtrykkelig bemærke, at efter min Opfattelse vil derved i ingen Henseende Retsreformens Gennemførelse prægraveres, men Lovforslaget er tværtimod, hvad det ny deri angaar, saaledes affattet, at det uden væsentlige Ændringer vil kunne passes ind i det ny System, saaledes som det efter Forhandlingerne mellem det høje Tings Udvalg og mig tænkes gennemført.

Jeg skal endnu bemærke, at ligesom det, da Indlemmelsesloven var til Behandling, var en Forudsætning, at Personalet i Landsover- samt Hof- og Stadsretten maatte udvides, saaledes er det ogsaa et Spørgsmaal, som den Gang var fremme, om ikke disse Indlemmelser vilde gøre det nødvendigt, at Antallet af Dommere og andre Funktionærer ved Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret blev forøget, men mine Over-